

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **P. S.**, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Horova 17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. července 2011, č.j. 4098/11-1300-603995, takto:

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 7.7.2011, č.j. 4098/11-1300-603995, žalovaný zamítl podle § 116 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) a zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“) odvolání žalobce do rozhodnutí Finančního úřadu v Pardubicích (dále jen „správce daně“) ze dne 15.12.2010, č.j. 214027/10/248913608089 a č.j. 214127/10/248913608089, o dodatečném vyměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období III. a IV. čtvrtletí roku 2007 a o vyrozumění povinnosti zaplatit penále u stejné daně za stejná zdaňovací období ve výši 20 %.

V jeho odůvodnění žalovaný konstatoval, že dne 10.9.2010 byla správcem daně zahájena u žalobce daňová kontrola daně z přidané hodnoty za zdaňovací období III. - IV. čtvrtletí roku 2007. Kontrolou evidence pro daňové účely, vedené podle § 100 zákona o DPH, a předložených daňových dokladů správce daně zjistil, že jsou splněny zákonné podmínky pro dodatečného vyměření daně ve výši 1.254,- Kč za zdaňovací období III. čtvrtletí 2007 a 2.223,- Kč za zdaňovací období IV. čtvrtletí 2007 z důvodu, že daň z přidané hodnoty na dokladech specifikovaných ve zprávě z kontroly neodpovídala skutečně uplatněné dani.

Provedenou daňovou kontrolou bylo dle žalovaného dále zjištěno, že žalobce vystavil dne 26.4.2006 a 28.6.2006 zálohové faktury na stavební práce podle uzavřené smlouvy o dílo ze dne 1.2.2006. Současně přijal na svůj účet zaplacené úhrady - peněžní deník str. 6, položka ze dne 27.4.2006, označená jako doklad KB00500005, na částku 1.000.000,- Kč a položka ze dne 28.4.2006, označená jako KB00500006, na částku 715.000,- Kč. Uvedené částky nebyly zahrnuty v evidenci pro daňové účely DPH, respektive nebyly do této evidence zahrnuty do doby zahájení daňové kontroly. V kontrolovaných zdaňovacích obdobích žalobce vedl podle § 7b zákona o daních z příjmů daňovou evidenci.

V průběhu vyhledávací činnosti i daňové kontroly žalobce dle žalovaného nezpochybnil závěry správce daně, že k předmětným stavebním činnostem došlo případně došlo v jiném rozsahu než byla uzavřena smlouva o dílo. Pokud se věnoval v předmětném období výhradně makléřské činnosti, jak tvrdil, a věděl, že sjednané stavební práce nebudou ve sjednaném termínu realizovány, měl na tuto skutečnost reagovat postupem obvyklým v podnikatelské praxi, tj. zrušením smlouvy o dílo, zrušením vystavených zálohových faktur a vrácením zaplacených záloh odběrateli. Pokud takto nepostupoval, neměl správce daně důvod se domnívat, že deklarovaná plnění podle uzavřené smlouvy o dílo se neuskutečnila. Žalobce v odpovědi na protokol o ústním jednání, doručené správci daně dne 13.11.2009, naopak uvedl, že předmětné faktury byly vystaveny na základě smlouvy o dílo na zhotovení představebních prací, které dosud nebyly dokončeny. V následujícím roce byla část záloh vrácena, neboť rozsah díla byl snížen a skutečný rozsah dodaného díla bude předmětem konečné faktury v roce 2010, ve které budou i zálohové faktury zúčtovány.

Dle žalovaného žalobce vrácení přijatých záloh, ani jejich části, správci daně nedoložil. Dne 24.11.2009 pak změnil svá předchozí tvrzení, když správci daně sdělil, že vrácené finanční prostředky byly vrácením soukromé půjčky, která oprávněně není zachycena v účetnictví. Toto vyjádření je tak v rozporu s dřívějším sdělením žalobce, že část záloh vrácena, neboť rozsah díla byl snížen. Tvrzení žalobce, že poskytnuté zálohy dosud nevrácené byly odběrateli vráceny v plné výši v roce 2010 označil žalovaný za účelové, učiněné až po závěrech správce daně, které je výhodné z hlediska daně z příjmů fyzických osob, když zahrnutím do výdajů roku 2010 by došlo ke značnému snížení základu daně za toto zdaňovací období.

Ve snaze stanovit správné datum uskutečnění zdanitelného plnění, požádal správce daně podle § 34 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků

v platném znění (dále jen „zákon o správě daní“), odbor dopravy Magistrátu města Pardubice o sdělení data předání do užívání veřejné účelové příjezdové komunikace v katastrálním území Staré Jesenčany, na pozemkové parcele č. 515. V odpovědi na uvedenou výzvu bylo sděleno, že konečná kolaudace zatím neproběhla, dosud proběhlo dílčí kolaudační řízení. Správce daně na základě výše uvedeného zjištění osvědčil jako den uskutečnění zdanitelného plnění den 11.12.2007. Žalovaný odkázal na ust. § 21 odst. 7 písm. a) zákona o DPH, podle kterého se při poskytnutí služby podle smlouvy o dílo považuje zdanitelné plnění za uskutečněné dnem převzetí a předání díla nebo jeho části. Podle § 21 odst. 1 citovaného zákona byl žalobce povinen přiznat daň na výstupu ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, tedy v daňovém přiznání za zdaňovací období IV. čtvrtletí 2007.

Žalovaný dále zdůraznil, že žalobce žádné důkazní prostředky, které by zpochybnilly uskutečnění deklarovaného plnění nepředložil. Připustil, že podepsaná smlouva o dílo není sama o sobě hlavním důkazním prostředkem. Tím se staly vystavené zálohové faktury, evidence pro daňové účely, daňová evidence za rok 2006 a materiál zaslaný Magistrátem města Pardubice. Další důkazní prostředky byly využity z vyhledávací činnosti správce daně provedené v roce 2009. Z nich vyplynulo, že předmětné zálohové faktury budou dle žalobce v plné výši zúčtovány až v průběhu prvního pololetí roku 2010. Správce daně proto prověřoval daňová přiznání podaná žalobcem až do pololetí roku 2010 a zjistil, že k vystavení daňového dokladu nedošlo. Aby nedošlo k prekluzi práva daň za zdaňovací období IV. čtvrtletí roku 2007 vyměřit, zahájil správce daně dne 10.9.2010 daňovou kontrolu DPH za toto zdaňovací období i zdaňovací období III. čtvrtletí 2007.

Podle žalovaného skutečnost, že se v účetnictví žalobce nenachází žádný doklad o nákupu stavebního materiálu ani případná platba subdodavateli neznámá, že k uskutečnění zdanitelného plnění nedošlo. Uplatnit nárok na odpočet daně není povinností žalobce a pokud bylo jeho úmyslem nevyúčtovat přijaté zálohy ke dni uskutečnění zdanitelného plnění a neodvést z tohoto plnění daň, je logické, že neuplatnil ani žádné daňové doklady na vstupu. Správce daně si dle žalovaného ověřil, že žalobcem vystavené zálohové faktury byly součástí předložených dokladů a písemností pana T. I., zároveň však označil za nepochybné, že v průběhu vyhledávací činnosti, až do zahájení samotné daňové kontroly, předmětné zálohy nebyly žalobcem vypořádány. Správce daně měl důkazy o uskutečnění zdanitelného plnění podle smlouvy o dílo, respektive kolaudačního rozhodnutí včetně prohlášení žalobce o tom, že „dílo nebylo provedeno v plné výši“, tzn. provedeno bylo, ale ne ve výši podle uzavřené smlouvy. Skutečnou výši uskutečnění zdanitelného plnění (podle žalobce nižší oproti smlouvě) ale správci daně žádným způsobem nedoložil. V průběhu daňového řízení nenavrl provedení žádného důkazu, ani výsledku pana T. I. či jiného svědka, který by potvrdil, že k uskutečnění zdanitelného plnění nedošlo (tj. vůbec nebo k němu došlo ve sníženém rozsahu). Tvzení žalobce o vypořádání záloh až v roce 2010 (tj. 4 roky po jejich přijetí) se dle žalovaného jeví jako účelové.

K dalším procesním námitkám žalobce žalovaný uvedl, že správce daně neporušil § 16 odst. 1 zákona o správě daní, neboť daňová kontrola proběhla

v rozsahu nezbytně nutném a na místě se žalobcem dohodnutém při zahájení daňové kontroly. Správce daně dbal, aby skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daňové povinnosti byly zjištěny co nejúplněji a nebyl při tom vázán jen návrhy žalobce. V rámci daňového řízení proto využil informace z vyhledávací činnosti, vyzval k součinnosti Magistrát města Pardubice a seznamoval žalobce se svými zjištěními a jejich dopady na změnu jeho daňové povinnosti. Z daňového spisu vyplývá, že správce daně prováděl dokazování ve smyslu ustanovení § 31 odst. 1 zákona o správě daní. Neporušil ani ust. § 2 odst. 7 téhož zákona, jak tvrdí žalobce. Opět zdůraznil, že zjištěný rozpor vyplynul ze skutečnosti, že žalobce k zálohovým fakturám na stavební práce, vystaveným v plné hodnotě cenové nabídky, obdržel úhradu v dohodnuté výši, a v celém průběhu daňového řízení nezpochybnil provedení dohodnutých prací a nevystavil daňový doklad na jejich vyúčtování. Správce daně prokázal datum uskutečnění zdanitelného plnění, a to kolaudačním rozhodnutím dílčím ze dne 11.12.2007 a smlouvou uzavřené mezi developerem (T. I.) a jednotlivými stavebníky (např. M. K.), podle kterých bylo vybudování komunikace podmínkou pro vydání stavebního povolení a následně pro zkolaudování jednotlivých rodinných domů. Jak bylo dle žalovaného ověřeno, na jednotlivé rodinné domy byla vydána stavební povolení, domy byly postaveny a zkolaudovány. Uskutečnění zdanitelného plnění tak, jak prokázal správce daně je proto dle žalovaného nezpochybnitelné.

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí a zrušení všech rozhodnutí správních orgánů, které ve věci byly vydány. Žalobní námitky však uplatnil pouze proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty za IV. čtvrtletí 2007, konkrétně pak proti postupu správce daně, který do základu daně na výstupu zahrnul částku 1,750.000,-Kč. Žalobce potvrdil, že v roce 2006 přijal zálohy na představební práce (kanalizační přípojku k soukromé nemovitosti pana T. I.) v celkové výši 1,750.000,- Kč, na které byla uzavřena smlouva o dílo. Tvrdil však, že ta nebyla nikdy naplněna. V roce 2010 se sice uvažovalo o náhradním sníženém plnění, protože však žalobce po vážném zranění již stavební činnost neobnovil, od smlouvy v roce 2010 odstoupil a zálohy postupně v plné výši vrátil. Zároveň poukázal na to, že s ohledem právě na svoje zranění, ke kterému došlo v říjnu 2010, ani žádný stavební materiál nenakoupil ani neuzavřel smlouvu o subdodávkách.

Žalobce dále zpochybňoval závěry žalovaného o uskutečnění zdanitelného plnění tvrzením, že kolaudačním rozhodnutím na několik řadových domků a příslušnou vozovku neobsahuje informace o tom, že se na stavebních pracích podílel. Protože žádné zdanitelné plnění neposkytl, nemohl v žádném případě doložit jeho rozsah a vystavit daňový doklad. Dále podle žalobce vystavení zálohových faktur a přijetí platby osobou povinnou k dani, která vede jen daňovou evidenci není dle § 21 odst. 2 zákona o DPH, není uskutečnění plnění s povinností odvést daň.

Podle žalovaného správní spis neobsahuje žádný důkaz svědčící uskutečnění zdanitelného plnění. V rámci vyhledávací činnosti správce daně zjistil pouze velmi obecné skutečnosti jako je kolaudace postavených řadových bytů, nevyslechl žádné svědky. Po žalobci však požadoval aby doložil neuskutečnění stavebních prací, což

je neproveditelné. Správce daně vyslovil domněnku, že záloha nebyla standardně vypořádána, dle žalobce je však otázka vypořádání záloh zcela na smluvních stranách. Žalobce dále tvrdil, jsou s panem T. I. dlouhodobí přátelé a finančně si vypomáhali půjčkami, proto správce daně i vrácení půjček přiřazoval k pohybu peněz mezi oběma smluvními stranami, i když mu byly tyto vazby dostatečně jasné vysvětleny.

Žalovaný ve svém vyjádření žalobě setrval na závěru, že správce daně měl dostatek důkazů o uskutečnění zdanitelného plnění podle smlouvy o dílo, konkrétně se jednalo o kolaudační rozhodnutí včetně prohlášení daňového subjektu o tom, že dílo „nebylo provedeno v plné výši“, respektive provedeno bylo, ale ne ve výši podle smlouvy. Správce daně v rámci daňového řízení ověřoval skutečnou výši uskutečnění zdanitelného plnění, avšak žalobce ji žádným způsobem nedoložil. Ke zjišťování skutkového stavu nenavrl ani žádného svědka, který by potvrdil, že k uskutečnění zdanitelného plnění vůbec nedošlo, či došlo ve sníženém rozsahu. Správce daně prokázal datum uskutečnění zdanitelného plnění, a to kolaudačním rozhodnutím dílčím ze dne 11.12.2007. Dalším důkazem o stanovení data uskutečnění zdanitelného plnění jsou smlouvy uzavřené mezi developerem (T. I.) a jednotlivými stavebníky (např. M. K.), podle kterých bylo vybudování komunikace podmínkou pro vydání stavebního povolení a následně pro zkolaudování jednotlivých rodinných domů. Jak bylo ověřeno, na jednotlivé rodinné domy byla vydána stavební povolení, domy byly postaveny a zkolaudovány. Uskutečnění zdanitelného plnění tak, jak prokázal správce daně je podle žalovaného nezpochybnitelné. Žalovaný proto setrval na svém původním stanovisku a navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., když souhlas žalobkyně i žalovaného s takovým postupem byl dán za dodržení podmínek stanovených ve větě druhé zmíněného zákonného ustanovení. O věci usoudil následovně.

Z obsahu správního spisu je nepochybné, že žalobce dne 1.2.2006 uzavřel smlouvu o dílo, v níž se jako zhotovitel zavázal dodat do 31.5.2006 síť na pozemcích ve vlastnictví investora T. I., identifikovaných jako pozemkové parcely č. 514, 515, 519 v kat. území Staré Jesenčany, za sjednanou cenu 1,715.000,- Kč. Součástí smlouvy byla i cenová nabídka. Dne 26.4.2006 a 28.6.2006 vystavil žalobce zálohové faktury na stavební práce podle uzavřené smlouvy o dílo ze dne 1.2.2006. Současně přijal na svůj účet zaplacené úhrady, o čemž svědčí záznam na str. 6 peněžního deníku, kde byl dne 27.4.2006 zaznamenán doklad KB0050005 na částku 1,000.000,- Kč a dne 28.4.2006, doklad KB00500006 na částku 715.000,- Kč. Tyto skutečnosti nejsou mezi účastníky sporné.

Žalobce nevznesl ani žádné věcné námitky proti dílčímu kolaudačnímu rozhodnutí vydanému Magistrátem města Pardubice dne 11.12.2007 pod č.j. OD

6.75.2/07/McD 9/06, kterým bylo na žádost stavebníka T. I., podanou dne 22.11.2007, povoleno užívání stavby „Rodinné domy, Staré Jesenčany, SO 02 komunikace“, konkrétně komunikace větve A jako pokračování stávající místní komunikace, povolené rozhodnutím ze dne 9.3.2006, č.j. OD 6.75.1/06/McD9/06.

Popsaný skutkový stav v jeho časové posloupnosti podporuje i smlouva uzavřená dne 11.4.2007 mezi T. I. jako developerem a M. K. jako stavebníkem, v němž se T. I. zavázal, že do 31.10.2007 na pozemkové parcele č. 515 v katastrálním území Staré Jesenčany vybuduje a zkolauduje veřejnou účelovou příjezdovou komunikaci, a to na základě stavebního povolení vydaného dne 9.3.2006 Magistrátem města Pardubice pod č.j. OD 6.75.1/06/McD9/06.

Dle § 100 odst. 1 a 2 zákona o DPH je plátce povinen vést v evidenci pro účely daně veškeré údaje vztahující se k jeho daňové povinnosti, zejména údaje potřebné pro správné stanovení daňové povinnosti. Plátce je povinen vést evidenci v takovém členění, aby sestavil daňové přiznání, a jestliže uskutečnil dodání zboží do jiného členského státu osobě registrované k dani, aby sestavil souhrnné hlášení. Plátce je povinen vést také evidenci uskutečněných plnění, která jsou osvobozená od daně nebo nejsou předmětem daně. Plátce, který nemá povinnost vést účetnictví nebo účetnictví nevede dobrovolně, je povinen vést evidenci obchodního majetku.

Ze shora popsaného skutkového stavu je nepochybné, že žalobce uzavřel dne 1.2.2007 smlouvu o dílo, na smlouvené stavební práce vystavil dne 26.4.2006 a 28.6.2006 zálohové faktury na dohodnutou cenu ve výši 1,000.000,- Kč a 715.000,-Kč, které sice zapsal v peněžním deníku, nezahrnul je však do evidence pro daňové účely daně z přidané hodnoty, jak mu ukládá citované ustanovení.

Žalobce se v žalobě bránil zahrnutím těchto částek do základu daně z přidané hodnoty na výstupu tvrzením, že smlouva o dílo ze dne 1.2.2006 nebyla nikdy naplněna. V roce 2010 se sice uvažovalo o náhradním sníženém plnění, protože však žalobce po vážném zranění již stavební činnost neobnovil, od smlouvy v roce 2010 odstoupil a zálohy postupně v plné výši vrátil panu T. I. jako druhé smluvní straně. Zároveň žalobce poukázal na to, že s ohledem právě na svoje zranění, ke kterému došlo v říjnu 2010, ani žádný stavební materiál nenakoupil ani neuzavřel smlouvu o subdodávkách. Zaujal stanovisko i ke kolaudačnímu rozhodnutí, v němž zpochybnil jeho použití jako důkazu o tom, že se na stavebních pracích podílel. Podle žalovaného správní spis neobsahuje žádný důkaz svědčící uskutečnění zdanitelného plnění. V rámci vyhledávací činnosti správce daně zjistil pouze velmi obecné skutečnosti jako je kolaudace postavených řadových bytů, nevyslechl však žádné svědky.

Krajský soud při hodnocení závěru žalovaného z pohledu uplatněných žalobních námitek vycházel z ust. § 31 zákona o správě daní, který v odst. 1 stanoví, že dokazování provádí správce daně, který vede daňové řízení, nebo z jeho pověření správce daně dožádaný. Odst. 2 pak ukládá správci daně dbát, aby skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daňové povinnosti byly zjištěny co nejúplněji a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů. Vždy však provede navržené důkazní prostředky, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. O provádění

svědecké výpovědi správce daně daňový subjekt včas vyrozumí, nehrozí-li nebezpečí z prodlení. Jako důkazních prostředků lze dle § 31 odst. 4 užít všech prostředků, jimiž lze ověřit skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daňové povinnosti a které nejsou získány v rozporu s obecně závaznými právními předpisy. Jde zejména o různá podání daňových subjektů (přiznání, hlášení, odpovědi na výzvy správce daně apod.), o svědecké výpovědi a znalecké posudky, veřejné listiny, zprávy o daňových kontrolách, protokoly a úřední záznamy o místním šetření a ohledání, povinné záznamy vedené daňovými subjekty a doklady k nim apod. Pokud ohledání nebylo možno provést v rámci místního šetření nebo daňové kontroly, provede se u správce daně. Jednotlivé skutečnosti rozhodné pro daňové řízení se prokazují v rámci důkazního řízení. Provedené důkazní řízení pak osvědčí, které z předložených důkazních prostředků se staly skutečně důkazem.

Rozložení důkazního břemene v daňovém řízení pak řeší citované ustanovení v odst. 8 a 9.

V posuzovaném případě žalobce do daňové evidence pro daňové účely daně z přidané hodnoty nezahrnul částky, které vyfakturoval a převzal od Tomáše Iliče v celkové výši 1,750.000,- Kč na základě smlouvy o provedení díla ze dne 1.2.2006. Bylo proto na správci daně, aby ve smyslu ust. § 31 odst. 8 písmeno c) zákona o správě daní a poplatků prokázal existenci skutečností vyvracejících věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost účetnictví a jiných povinných evidencí či záznamů, vedených daňovým subjektem, tedy že se zdanitelné plnění popsané v uzavřené smlouvě uskutečnilo, případně kdy se tak stalo.

Správce daně si kromě uvedené smlouvy a dokladů o vyfakturování a převzetí dohodnuté úhrady opatřil i dílčí kolaudační rozhodnutí, které potvrdilo užívání stavby-komunikace, na jejíž výstavbě se měl podílet dle smlouvy ze dne 1.2.2006 i žalobce, a která byla dostavěna a zkolaudována dne 22.11.2007 na základě žádosti pana T. I. ze dne 22.11.2007. Tyto podklady opravňovaly správce daně i žalovaného k závěru, že se zdanitelné plnění uskutečnilo a kdy se tak stalo. Tím správce daně dostal své povinnosti vyplývající z ust. § 31 odst. 8 písm. c) zákona o správě daní. Dále bylo již na žalobci, aby doložil, že došlo ke změně smlouvy uzavřené mezi ním a T. I. dne 1.2.2006, a to buď dodatkem k této smlouvě, dokladem o odstoupení od smlouvy, případně alespoň prohlášením smluvního partnera o odstoupení od smlouvy nebo o její změně. Žalobce ohledně těchto skutečností nepředložil žádný důkaz ani jeho provedení nenavrhoval a věrohodnost svých tvrzení značně oslabil, když je v průběhu daňového řízení měnil.

K výzvě správce daně, zaznamenané v protokolu o ústním jednání ze dne 20.10.2009, se vyjádřil písemně dne 9.11.2009 a sdělil, že faktury na částky ve výši 1,000.000,- Kč a 750.000,- Kč „byly vystaveny na základě smlouvy o dílo na zhotovení představených prací, práce nebyly dosud dokončeny. V následujícím roce byla část záloh vrácena, neboť rozsah díla byl snížen. Skutečný rozsah dodaného díla bude předmětem konečné faktury v roce 2010, ve které budou i zálohové faktury zaúčtovány“. Následně přípisem ze dne 24.11.2009 žalobce opravil svoje předchozí vyjádření a uvedl, že v odpovědi předané správci daně dne 10.11.2009 „jsme uvedli,

že v roce 2007 byla část přijatých záloh vrácena. Vracené finanční prostředky jak bylo zjištěno byly vrácením soukromé půjčky, která oprávněně není zachycena v účetnictví. Obě přijaté zálohy ve výši 1,750.000,- Kč budou dle předpokladu zaúčtovány v roce 2010 jak je uvedeno ve výše uvedené odpovědi“. Žalobce i v dalším svém podání adresovaném správci daně dne 6.12.2010 tvrdil, že se s panem T. I. dohodl, že poskytnutá záloha bude postupně vrácena dle finančních možností v roce 2010 a zatím toto ujednání platí. Připustil, že vlastní stavební činnost prováděl jen v zanedbatelné hodnotě. Dne 11.12.2010 správce daně se žalobcem projednal zprávu z kontroly, kde mimo jiné hodnotil vystavení zálohových faktur v celkové výši 1,750.000,- Kč na T. I. a konstatoval, že žalobce nevystavil daňový doklad-konečnou fakturu do konce roku 2006 a neučinil tak ani do pololetí 2010. Správce daně zjistil dotazem na Magistrát města Pardubice, že komunikace byla předána do dočasného užívání dílčím kolaudačním rozhodnutím ze dne 11.12.2007. S odkazem na ust. § 21 odst. 7 písm. a) zákona o DPH, dle kterého se při poskytnutí služby podle smlouvy o dílo považuje zdanitelné plnění za uskutečněné dnem převzetí a předání díla nebo jeho dílčí části, správce daně jako den uskutečnění zdanitelného plnění proto označil den 11.12.2007. Protože žalobce v rozporu s ust. § 21 odst. 1 zákona o DPH nepřiznal daň na výstupu ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, tedy v daňovém přiznání za IV.čtvrtletí roku 2007, učinil tak správce daně tím, že zvýšil na řádku 210 uskutečněná zdanitelná plnění – základ daně o 1,750.000,- Kč a tomu odpovídající daň na výstupu v základní sazbě 19% o 325.850,- Kč. Dne 15.12.2010 platebním výmětem č.j. 214027/10/248913608089 žalobci doměřil za IV.čtvrtletí takto upravenou daň. Svůj postup a důvody doměření daně správce daně znovu vysvětlil i zástupkyni žalobce, která se osobně dostavila na finanční úřad dne 13.12.2010 a sdělil jí, že jako důkazní prostředek, kterým by žalobce vyvrátil zjištění správce daně, by stačilo vyúčtování předmětných zálohových faktur podle ust. § 21 zákona o DPH. Jak vyplývá z obsahu správního spisu i z písemných podání žalobce (odvolání, žaloba), do vydání žalobou napadeného rozhodnutí tak žalobce neučinil.

Tvrzení žalobce, že práce dohodnuté ve smlouvě o dílo ze dne 1.2.2006 nedodal ani dodat nemohl vzhledem ke svému zdravotnímu stavu po vážné dopravní nehodě ke které došlo v říjnu 2007, nemůže dle krajského soudu obstát. Ze shora popsaného skutkového stavu vyplývá, že žádost o kolaudaci stavby podal Tomáš Ilič dne 22.11.2007, v té době již musela být stavba dokončena a předána zadavateli, tedy T. I.. Dopravní nehoda žalobce by tak mohla ovlivnit pouze dokončení stavby, zda se tak stalo a do jaké míry však nelze posoudit. Žalobce opakovaně připustil, že nějaké práce dle uzavřené smlouvy odvedl, nijak je však nespecifikoval ani nedoložil, nenavrhoval ani výsledek T. I., ačkoliv v tomto rozsahu leželo důkazní břemeno na něm. V průběhu daňového řízení ohledně rozsahu provedených prací poskytl správci daně jen nepřesná a někdy odporující si tvrzení. Podle názoru krajského soudu nemohlo být pro žalobce složité doložit změnu uzavřené dohody případně jejího rozsahu dodatkem ke smlouvě, předávacím protokolem nebo prohlášením smluvního partnera T. I., zvláště když mezi nimi byly, jak žalobce tvrdil, přátelské vztahy.

Jako nedůvodnou hodnotí krajský soud i další námitku, v níž žalobce poukazoval na to, že nenakoupil žádný materiál ani neuzavřel smlouvu o subdodávkách. Již v cenové nabídce, která tvoří součást smlouvy ze dne 1.2.2006, žalobce uvádí, že část materiálu bude z jeho vlastních zásob, část případně nakoupí ve velkoobchodě. Skutečnost, že žalobce ve své daňové evidenci nevykázal nákup materiálu pro realizaci dohodnuté zakázky není důkazem o tom, že smluvené práce nedodal. Bylo jen na jeho uvážení, zda ohledně nákladů, pokud je pro realizaci této stavby skutečně vynaložil, uplatní daň na vstupu. Lze proto uzavřít, že žalobce neprokázal, že práce dohodnuté ve smlouvě ze dne 1.2.2006 neprovedl, případně že je provedl v jiném než dohodnutém rozsahu a neunesl tak svoje důkazní břemeno. Správce daně proto nepochybil, když žalobci částku 1,750.000,- Kč zahrnul do základu daně na výstupu. Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou dle ust. § 87 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení před krajským soudem žalobce úspěch neměl, žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a krajský soud ani nezjistil, že by mu nějaké takové náklady vznikly. Vzhledem k tomu bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V Hradci Králové dne 24. července 2012

Mgr. Marie Kocourková, v. r.
předsedkyně senátu